

רות קרייזר-רביב:

„צימחונות עלולה לפגוע בתיפקוד המוחי והפיסי“

עם שוך הפסטיבל סביב ריקה זראי וחגיגות הכרוב, הגזר ויחסי-הציבור שלה, פניתי לאיש-מיקצוע למען יאיר את עיניי, האם הצימחונות היא תרופת-הפלא לכל מכאובינו ותחלואינו. שאלתי זאת את רות קרייזר-רביב, דיאטנית קלינית בעלת ותק, זו סיפרה לי, אגב, שזה עתה קיבלה מיכתב מארצות-הברית, שבו מציעים תעודה של מומחה לרפואה טבעונית, תוך שלושה חודשים. תמורת סכום כסף לא מבוטל.

● **האם הצימחונות היא-היא הפיתרון המיוחל לכל בעיותינו?**

לא. מי שחי צימחוני, מבלי לרדת כיצר עושים זאת נכון ובעצת מומחה, לא מקבל די חלבון, די ברזל, שרובו נספג בגוף ממקורות החי, ודי ויטמין ב-2. עלול להיווצר אצלו גם מחסור בחלבון מלא. כלומר: מי שהתרשם מהפסטיבל שהזכרת ואינו פועל על פי עצת מומחה, עלול לפגוע בתיפקוד המוחי והפיסי, להרגיש עייף ואפילו לפתח אנמיה.

● **בכל זאת, מהם היתרונות שבה מדוברים בשיטת הצימחונות?**

יש בשיטה זו כמה יתרונות: כל מי שצימחוני — מקבל סיבים דיאטטיים המונעים השמנה מיותרת. פרט לכך, במקורות הצימחיים אין קולסטרוול, ולכן לרוב הצימחוניים אין רמה גבוהה של קולסטרוול בדם, העלולה לגרום להסתיידות-עורקים, סתימתם, או — חסידלילה — שיטפי דם במוח או התקפי-לב. השומן הבא מהצומח הוא שומן בלתי-רעיל, והוא פועל בדיוק הפוך. הוא מונע הסתיידות עורקים.

● **לסיכום: סיפור שיקום-הפלא של ריקה זראי, בעזרת הצימחונות, נשמע לך הגיוני?**

לא. בכל מחלה שהיא — כולל אפילו סרטן, שזו מחלה חשוכה מרפא בהרבה מיקרים — אם אדם מאמין כמה שהוא עושה, אז הוא מגייס את מירב כוחותיו ועשוי להבריא, או לשפר את בריאותו. ההסבר לכך הוא פסיכולוגי, יותר נכון — פסיכוסומטי — לא פיסילוגי.

אבינועם קורן:

„אם איעדר עוד שבוע — איהפך לנוסטלגיה“

התוכנית סיבה למסיבה, האמורה להיות „תוכנית“ הבידור המרכזית של הטלוויזיה, נעדרת מהמירקע. בינתיים עתידה של התוכנית הבעייתית לוטה בערפל, אם כי יש תיקווה להחזירה למירקע ביום השישי הבא. שר חחתי על כך עם אבינועם קורן, שכוכבו בתוכנית דרך לא-מכבר, וכעת דעך מכורח היעדרה, בטרם היה סיפק בידו להתרגל לעובדה שהוא „סלבריטי“.

● **איך זה לא להופיע בטלוויזיה, אחרי שטעמת את טעמה של ההצלחה?**

את האמת? להגיד לך את האמת? אם זה ימשך עוד שבוע — גם אני איהפך לנוסטלגיה... האמת היא שאם אנחנו מדברים על אגוריים — אז ממשיכים לזהות אותי ברחוב. כן, כן, גם ממישכות.

● **איך אתה מנצל את הפסקיזמן הזה?**

מבחינתי, זה פסקיזמן נהדר. מכיוון שההופעה בתוכנית נפלה עליי כבום, יום אחד קראו לי, והציעו לי את זה. לא היה לי זמן להתארגן בכלל. כך יש לי זמן לארגן את הראש לקראת הפינות הבאות, לנסות ולשפר.

● **אתה חש שהשתפרת מאז הופעתך הראשונה?**

בטח! הרי בהופעה הראשונה דיברתי מתוך היפגוזה. אם היית מפסיקה אותי באמצע והיית שואלת אותי איך קוראים לי — לא הייתי יודע. זאת היתה הפעם הראשונה שדיברתי, אי-פעם, מול המצלמה.

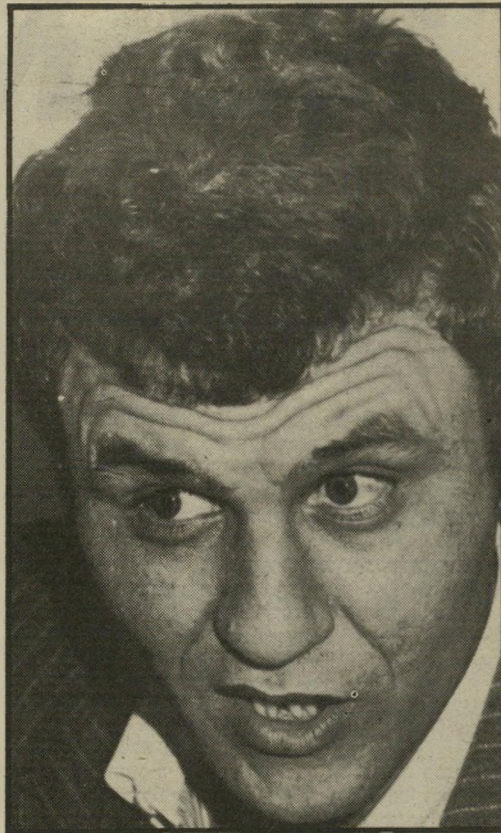
● **איך עבדת על עצמך כדי להשתפר?**

שאלתי לדעתם של שניים-שלושה ידידים אמיתיים. לא אלה החפנים המיקצוענים „היית נהדר“ ומצר שני, לא אלה הלא-מפגנים — „אני בדיוק לא ראתי את התוכנית“ — כשאתה יודע שהם צפו בכל שניה שלה. אלא שאלתי את החברים האמתיים.

למשל: טוביה סער יעץ לי, להתייחס אל המצלמה, כאילו אני אחד מהחברה, לא לאבד את חוסי-המחשבה אפילו שמתרוצצים סביבי המון אנשים ובעיקר, שלא לפזר את המבטים. ניסיתי את העצות שלו מול האגרטה, מול כל מה ומי שנקרה בדרכי. אל תצחק! באמת!

● **טוב, אז אחרי שעבדת כליבך קשה על עצמך, מה צפוי בפינה הבאה, אם וכאשר תשודר?**

האמת היא שאין לי בדיוק מושג, מתי זה יהיה, אבל אם זה ישודר לקראת פורים, אז אחרוג מהרגיל. לא אעשה פינה משנה-מסוימת, אלא אקדיש אותה לקטעים שנכתבו עבור החג בשנים שונות. חלקם — אפילו איננו זוכרים שהם נכתבו, במקורם לפורים. כל זאת, אם וכאשר.

מאיר שיטריט:

„בעלי הרכב הצמוד בכנסת דאגו לעצמם!“

חוסכים, חוסכים, אבל ועדת-הכספים של הכנסת אישרה, השבוע, הטבות לבעלי-הרכב הצמוד. כמחצית מחברי-הכנסת שהצביעו בעד החוק — אברהם שמירא, בני שליטא, גידעון גדות, עובדיה עלי — הם בעצמם בעלי רכב צמוד. עובדה המעמידה בסימן-שאלה גדול את השיקול שהינחה אותם בהצבעתם.

שניים מהם אף התחמקו מלהתבטא בנושא הזה. בנושאים אחרים, הסבירו לי, היו מתבטאים ביתר שימחה. בכל זאת שוחחתי עם אחד שלא הצביע נגד ולא בעד, והוא בעל רכב צמוד, בתוקף תפקידו כראש-מועצה — מאיר שיטריט.

● **ידוע לי שהתנגדת להטבות. כיצד קרה, אם כך, שלא הצבעת?**

כי זו היתה „חטיפת הצבעה“. ההצבעה הוכרעה בהפרש של קול אחד. כשהיה ידוע לכולם שאני מתנגד, הכעתי את עמדותי יום קודם לכן בצורה הברורה ביותר. אמרתי, שלא יתכן שאם רוצים להטיל על הציבור אגרת חינוך בשווי 24 מיליון דולר, והעידכון על הרכב הצמוד עשוי להכניס, על פי התחזיות, לאוצר המדינה, 12 מיליון דולר — יוותרו על העידכון ויחייבו את הציבור באגרה.

אגב, רק שתקבלי מושג על סדר-הגודל של הסכומים המוזכרים — כלל הגירעון של ערייה-הפיתוח הוא כ-35 מיליון דולר. בכל אופן, לא הוריעו כאותו יום שלמחרת תהיקים הצבעה. ביום שלאחר מכן ידעו כולם שעליי להשתתף בישיבתה של ועדת-הכלכלה שדנה בהצעת. הם ניצלו זאת וקיימו הצבעה בלעדית.

● **מה בדעתך לעשות בנידון?**

ביקשתי רווייה, הצבעה חוזרת, אבל איני מאמין שבעניין כמו הרכב הצמוד מישור יחזור בו. אבל ההצבעה מחייבת רק לשלושה חודשים. אחר-כך — נראה. אין לי דבר נגד אנשי-הציבור והפקידים הבכירים שמשכורותיהם נשחקו וזו מעין הטבה נוספת, אבל מדוע צריכים ליהנות מכך גם פקידים המרוויחים משכורות ענק, בשווי 5000 דולר?

אני מציע שני תעריפים: אחד עד משכורת בגובה 1000 דולר, והשני — מעל 1000 דולר. כך יחולו ההטבות רק לגבי אלה שמגיע להם.

● **מה יש לך לומר על עמיתך, בעלי הרכב הצמוד, שסירבו לעצמם השבוע, בהרמת יד, תוספת שבר?**

אין לי צל של ספק שהצבעתם נבעה אך ורק מהעובדה שהם עצמם בעלי רכב צמוד. אני לא יפהנפש. גם לי אין המשכורת מספיקה לכלכל מישפחה. אני טוען — מזה חודשים, ובגלוי! — שיש להעלות את המשכורות של חברי-הכנסת, אבל לא יתכן שנראג לעצמנו ונחייב את הציבור לשלם אגרת-חינוך, אלה שהצביעו השבוע כפי שהצביעו דאגו אך ורק לעצמם.